

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Et Drømme-Syn for Hedninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Et Drømme-Syn for Hedninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 406. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid119385.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 198 .

Et Drømme-Syn for Hedninger
oprandt om *Dagens Moder* :
Ham føder *Nat* , den himmelske,
til mange *Dunkles* Broder!

Den Drøm var af de Lyseste
i *Dødens* Skygge-Dale,
Saa bedre Ingen billedlig
kan *Christi Fødsel* male!

407

Han *Dagen* er fra Evighed,
den sande Morgen-Røde,
Dog lod Han til en Dødelig
i Dunkelhed sig føde!

Med Ham oprandt og kiendelig
en *Nyaars-Dag* paa Jorden,
Med Morgen rød i Øsierled
og Aften sød i Norden!

Den *Nyaars-Dag* guddommelig,
hvis Glands maa *Støv* forgylde,
Som *Søn* af *Jord* , den natlige,
blev født i Tidens Fylde!

Den *Dag* , som Engle frydes ved,
i Kraft skal evig funkle,
Da *Broder* blev paa Jorderig
til Millioner *Dunkle*!

Som *Jule-Dag* er Broder til
de Mørkeste i Norden,
Saa *Herren* selv til Mennesket,
det Dunkleste paa Jorden!

Ei nogen *Nat* var skumlere
for Aanden paa vor Klode,
End Keiser-Dagen glimrende,
for Helved kun den Gode;

Hvor *Lampen* , den guldarmede,
i *Helligdommen* brændte,
Sig *Dagens Lys*, det himmelske,
i Løn dog selv antændte!

408

Hvor Gienlyd af Propheterne
end hvidsked Trøst i Vaanden,
Der *Moder-Hjertet* Frelseren
undfangede af Aanden!

Den Barne-Moder lykkelig,
hos hvem i Løn Han hviled,
Af Skjalde maa og lignes ved
en *Nat* med *Dagning-Smilet*!

Og som en Dronning smilende,
med sammenlagde Hænder,

Hun Kongers Konge billedlig
i Barne-Svøb omspænder!

Saa giennemklinge Tiderne
Marias Lovsangs-Toner,
Hvor hun med Hjerter-Straalerne
sit Hoved ydmyg kroner!

Og for at Alt sig lystelig
med Drømmen kunde rime,
I dunkle Vraa ved Nattetid
slog Herrens Fødsels-Time!

Da gjordes alle vitterlig
af himmelske Herolder,
At Nattens Slør nu svøbde sig
om Dag i lyse Folder!

Brat i en Engels Skikkelse
blev Morgen-Gry tilskue,
Som Lyn i Mulm, saa Hyrderne
paa Marken maatte grue!

409

Dog grue kun, til glædelig
det klang fra Tone-Skyen:
I Dag en Frelser hemmelig
er født i Davids-Byen!

Det Herren er, Guds *Salvede* ,
den Ranke sig har krummet,
I Barne-Svøb, i *Bethlehem* ,
ham favner Krybbe-Rummet.

Saa Herrens Byrd høitidelig
hans Fader lod forklare,
Og om Herolden straalende
sang lydt en Engle-Skare!

Til Ære for den Høieste,
nu er der Fred paa Jorden,
Nu er der Fryd i Mennesket,
som Soelskin efter Torden!

Et Tone-Hav opbrusende,
det ligned fra det Fjerne,
Fra Dugning-Skyer hvidlige
omkring en Morgen-Stjerne!

I Norden-Skov vidunderlig
gientages Tone-Mødet,
Og melder Nyaars-Dagningen
i Jule-Moderskiødet!

Her atter i en Lignelse,
det lyder nu forblummet:
Sig skjuler Straale- Skyderen
i Svøb i Krybbe-Rummet!

410

Hvor Hjertet favner brændende
Guds Ord i Kirke-Vangen,
Der toner og for Hyrderne
i Dag-Skiær Engle-Sangen!

Saa Dagen, født i Bethlehem,

ved Jule-Midnatstide,
End svøber Nat, den himmelske,
i Morgen-Skyer hvide!

Saa svæver Han for Tankerne,
til alle Skyer gløde,
Da vi skal see grandgivelig
den gyldne *Morgen-Røde!*